

ΒΙΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ 2015-2016

Β' Γυμνασίου

«Ο ρόλος της μουσικής στη ζωή των εφήβων»

... Music goes through
centuries,
races and tribes ...

500 B.C

“Music produces a kind of pleasure which human nature cannot do without”

- CONFUCIUS

300 B.C

“Rhythm and harmony find their way into the inward places of the soul”

- PLATO

1780

“The ^{real} music is not in the notes but in the silence between”

- JOMAEUS Mozart

1850

“Music is a pastime, a relaxation from more serious occupations”

- Alexander Borodin

1990

“So long as the human spirit thrives on planet, music in some living form will accompany and sustain it”

- Aaron Copland

Εργασίες με θέμα:
«Η μουσική δεν έχει
σύνορα»

MOYEIKH
AEN EXEI
ΣΥΝΟΡΑ!

ΤΟ ΤΕΛΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Πρόσφατη πολύσημη σειρά από την Ελλάδα
και είναι απέδειξη για την καλή σημασία
της μουσικής των απόγονων Αρρενώπηγων
και γυναικών απόγονων Αρρενώπηγων.

Είδε μανδύα σαράντα μετρόποιο
τας τον ίδιο χρόνο που ήταν
να ακούει την τραγούδια
του Καίας πατέρων του Αρρενώπηγου.

Μέτρα που παίζει στην Σπηλιά
και έχει μάθει πολλές φορές
την ίδια σε μαρατάκια για να την πάρει
και πάει σε διαφόρους πλάνους της παραγόμενης.

Πήρε το φρεσκότερο τανάγρικο έπος
Επειδή για λόγους των πατέρων της σανασά
καρφώνεται στην πατέρα της
και τραβάει την τρύπα της μέσα στην πατέρα της.

Αρρενώπηγος
Χαροκόπειος
Ελασσόνας
Ελγυνα Ηπειρωτική

ΤΟ ΤΕΙΔΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Πέρασε η μουσική απ' το ταχανάτο
και είστε ανθεμοί με ταραντό πήναιντ.
Πήγε στην Αίολο και στην Αιόλη
και είστε μια γιαγιά στην Αιόλη.

Είδε μαυράκια, ασπράκια, φιλινάκια,
και ταυτό ότι είστε λίγο σεν
να ακούσετε ένα τραγούδι
που δεν είναι ποτέ σεν γένος.

Ήταν η μουσική πήγε στην Ζωδία
και είστε μιαύλια-μες στην παραλία.
Πήγε σε μιαράκια, μετέβη σε πασάρια
και πήγε σε καταφύγια τελεκία το βραδινόν.

Πήγε το φεριάριποτ του πήγε στην Ελλάδα
Είδε στην Κέρκυρα και έφερε τανάσσα
Κουραστή πάρια αυτή η μουσική
και τραγούδε το παρών αυτό, με μέτρα μόνια.

Newtibas Mopitalas
Xeritatos Neivitas
Eukalyptis Utakata
Euxela Maccordim

Elizaveta Il'ina

Η Συναυλία του Ουρανού

Παραμύθι από την σειρά «Οι ξεχωριστοί» του τμήματος Β2

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσαν δώδεκα αστέρια κι ένα φεγγάρι ψηλά στον ουρανό. Τα αστέρια ήταν χαρούμενα και χαμογελαστά, όμως το φεγγάρι ήταν λυπημένο και μοναχικό. Δεν μιλούσαν ποτέ μεταξύ τους.

Τα δώδεκα αστέρια ήθελαν να φτιάξουν μια ορχήστρα. Είχαν όλα όσα χρειάζονταν εκτός από τενόρο. Μια μέρα που έκαναν βόλτα, άκουσαν το φεγγάρι απ' το παράθυρο του μπάνιου του να τραγουδάει και εντυπωσιάστηκαν με τη φωνή του. Ήθελαν να του ζητήσουν να μπει στην ορχήστρα τους, όμως ντρέπονταν και φοβόντουσαν διότι νόμιζαν ότι θα τα απορρίψει επειδή ήταν διαφορετικοί μεταξύ τους.

Τελικά ένα από τα αστέρια βρήκετο θάρρος και του μίλησε. Του είπε ότι το είχαν ακούσει να τραγουδάει και η φωνή του άρεσε πολύ σε όλα τα αστέρια. Το φεγγάρι χάρηκε αφάνταστα και όταν του ζήτησαν να τραγουδήσει για την ορχήστρα συμφώνησε. Ήταν άρχισαν οι συναυλίες.

Ο ήλιος που άκουσε πόσο ωραία έπαιζαν τους βρήκε και τους ζήτησε να κάνει τα ειδικά εφέ στη συναυλία. Ήταν λοιπόν ο ήλιος, το φεγγάρι και τα αστέρια συνεργάστηκαν για τη μουσική, παρ' όλο που ήταν διαφορετικά. Και όταν έπαιζαν μουσική όλος ο ουρανός έλαμπε...

Το ταξίδι της μουσικής

Ποίημα από την ομάδα 'The music stars' του τμήματος Β2

Πέρασε **η μουσική πάνω απ'** το **τοχόκι**
κι έκανε απόδραση με **κόκκινο τζιπάκι**.

Πήγε στην **Ασία** και στην **Αφρική**
κι έκανε μια στάση στην **Αμερική**.

Είδε **μαυράκια**, **φαττάκια**, **κιτρινάκια**
και τους είπε ελάπες **λίγο εδώ**,
να ακούσετε **ένα τραγούδι**
που θα σας **περιώσει** στο λεπτό.

Μετά **η μουσική πήγε** στη **Συρία**
κι έκανε **ένα μπάνιο** σε **μια παραλία**.
Πήγε σε **μπαράκι**, **ήπιε** **ένα ποτάκι**
και πριν το καταλάβαι **τέλειωσε** το **τραγουδάκι**.

Πήρε **το φεριμπότ** και **πήγε** στην **Ελλάδα**
έφυγε για **Κέρκυρα** και έκανε **καντάδα**.
Κουράστηκε πολύ αυτή **η μουσική**
Και τέλειωσε το **ταξίδι** της με **μια πνοή**.

Το Μυστικό του Φεγγαριού

Παραμύθι από τη μαθήτρια Ε.Κ του τμήματος Β2

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν δώδεκα αστέρια κι ένα φεγγάρι ψηλά στον ουρανό. Τα αστέρια ήταν χαρωπά κι ευτυχισμένα σε αντίθεση με το φεγγάρι που ήταν λυπημένο. Τα αστέρια δε μιλούσαν στο φεγγάρι γιατί νόμιζαν ότι ήταν θυμωμένο.

Ωσπου μια μέρα μια μελωδία έφτασε στ' αυτιά του φεγγαριού. Ήταν τα δώδεκα αστέρια που προσπαθούσαν να φτιάξουν τη δικήτους μουσική, τους έλειπε όμως ένας τενόρος. Το φεγγάρι ήθελε κι αυτό πολύ να τραγουδήσει αλλά ντρεπόταν να τους το ζητήσει. Μετά από πολλές προσπάθειες να βρουντενόρο τ' αστέρια αποφάσισαν να τα παρατήσουν.

Όταν το άκουσε αυτό το φεγγάρι τα λυπήθηκε και αποφάσισε να τους προτείνει να τα βοηθήσει και να πάρει μέρος στη συναυλία που ήθελαν να κάνουν. Τα αστέρια ενθουσιάστηκαν από την προθυμία του φεγγαριού και άρχισαν ξανά τις προετοιμασίες.

Ήρθε η μέρα που θα γινόταν η συναυλία. Το φεγγάρι ήταν τόσο ενθουσιασμένο αλλά και ταυτόχρονα αγχωμένο. Κι άρχισαν οι καλεσμένοι να έρχονται. Πρώτος ο ήλιος με τη γη και μετά όλοι οι πλανήτες μαζί.

Η συναυλία επιτέλους αρχίζει
και το φεγγάρι τρελά στριφογυρίζει.
Τ' αστέρια μελωδικά τραγουδούν
και οι καλεσμένοι με χαρά χειροκροτούν.

Στο τέλος της συναυλίας οι μουσικοί χαιρέτησαν τους καλεσμένους έναν-έναν αλλά το φεγγάρι διέκρινε ότι τ' αστέρια ήταν λυπημένα. Τα ρώτησε τι έχουν κι εκείνα του απάντησαν ότι ήθελαν να τραγουδούν για πάντα.

Το φεγγάρι σκέφτηκε να κάνει το εξής. Πήρε μια ανάσα και φύσηξε τ' αστέρια στη γη. Ήταν λοιπόν τα αστέρια με βαριά καρδιά αποχαιρέτισαν το φεγγάρι και πέταξαν για τη μακρινή γη όπου εκεί έμαθαν στους ανθρώπους να παίζουν μουσική.

Έζησαν χαρούμενα κι ευτυχισμένα, μελωδικά κι αγαπημένα.

Υπεύθυνη καθηγήτρια:

Βασιλική Παναγιωτάκη